

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/113/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010849
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3825010849.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Miroslavy Šibíkovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., t. č. vo väzbe v ÚVV Ilava, stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. januára 2026, prejednal odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/67/2025 zo dňa 24.10.2025, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 24.10.2025, sp. zn. 25T/67/2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bolo rozhodnuté nasledovne:

„Obžalovaný 1/

E. C., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom F., G. XXX/XX, nezamestnaný, slobodný, t.č. v ÚVV Ilava,
Obžalovaný 2/

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom mesto Topoľčany, nezamestnaný, slobodný, t.č. v ÚVV Ilava,
Obžalovaný 3/

F. H., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom I. J. XXX, slobodný, nezamestnaný, slobodný, t.č. v ÚVV Leopoldov,

s ú v i n n í, ž e :

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 16.04.2025 od bližšie nezisteného času do 04:07 hodiny toho istého dňa vošli bez použitia násilia cez vstupné dvere do vchodu č. XX bytového domu na G. K. E. v meste Prievidza, následne prešli dolu po schodišti a rovnako bez použitia násilia vošli cez dvere do pivničných priestorov, ktoré E. C. otvoril zvnútra za použitia kľučky cez rozbité okienko, kde E. C. prešiel k pivnici označenej číslom 18/2, na ktorej bez vedomia a súhlasu poškodeného L. M. sa pokúsil vytiahnuť oplechované drevené dvere z kovových pántov, čo sa mu ale nepodarilo, na čo k dverám pristúpil A. B., ktorý začal ťahať za spodnú časť pivničných dverí, ktoré vylomil a cez vzniknutý otvor vytiahol krabicu s teniskami zn. Adidas, pričom ich F. H. dávajúci pozor upozorňoval, že sa majú stíšiť, pretože robia veľký hluk, na čo E. C. začal prehľadávať obsah pivnice, z ktorej vzal škatuľu s papiermi, na čo ich F. H., ktorý dával pozor upozornil, že niekto ide do pivnice, pričom A. B. a E. C. z bytového domu ušli preč na neznáme miesto a F. H. sa schoval bez oprávnenia na vstup do pivnice č. 18/2, ktorej dvere predtým násilím otvorili E. C. s A. B., a v ktorej bez oprávnenia zotrval až kým nebol obmedzený na osobnej slobode hliadkou Mestskej polície Prievidza, pričom vyššie opísaným spoločným konaním

obžalovaných bola poškodenému L. M. spôsobená škoda na majetku - teniskách vo výške 25 eur a poškodením pivničných dverí vo výške 10 eur,

t e d a :

obžalovaní 1/ E. C., 2/ A. B., 3/ F. H.

spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním, najmenej s dvoma osobami,

č í m s p á c h a l i :

obžalovaní 1/ E. C., 2/ A. B., 3/ F. H.

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný 1/ Mário Borko

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. k/, písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obžalovaný 2/ A. B.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný 3/ F. H.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o spoločnom a úhrnnom treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. k. 3T/26/2025-216 zo dňa 27.06.2025, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému 3/ F. H. dňa 26.08.2025 a taktiež výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/7/2025-142 zo dňa 07.02.2025, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému 3/ F. H. dňa 31.05.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.“

Obžalovaní 1/ E. C. a 3/ F. H. sa po vyhlásení predmetného rozsudku vzdali práva na podanie odvolania. Prokurátor odvolanie v zákonnej lehote nepodal. Citovaný rozsudok však nenadobudol právoplatnosť voči obžalovanému 2/ A. B., pretože obžalovaný 2/ A. B. podal proti nemu odvolanie čo do výroku o vine a treste, ktoré zahlásil ihneď po vyhlásení rozsudku. V písomnom odvolaní sa obhajca obžalovaného B. odvolal na svoju záverečnú reč prednesenú na hlavnom pojednávaní dňa 24.10.2025.

Obžalovaný A. B. prostredníctvom obhajcu v odvolaní uviedol, že proti výroku o vine a uloženom treste a výrokom s nimi súvisiacimi podal ihneď po vyhlásení rozsudku odvolanie. Poukazuje na záverečnú reč obhajcu na pojednávaní a navrhuje odvolaciemu súdu, aby sa s ňou oboznámil. V tejto záverečnej reči obhajca zhodnotil vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní, jeho vierohodnosť a celkové preukázanie skutkového stavu. Má za to, že mu nebolo preukázané spáchanie predmetnej trestnej činnosti. Navrhuje, aby ho súd spod obžaloby oslobodil, resp. aby mu v prípade uznania viny uložil primeraný alternatívny trest. Obhajca v záverečnej reči uviedol (citácie):

„Na dnešnom hlavnom pojednávaní, začal by som asi k vyhodnoteniu dokazovania a náležitému zisteniu skutkového stavu. Môj mandant obžalovaný B. stretol pred herňou v Prievidzi obžalovaného Borka a obžalovaného H. a pridal sa k nim s tým, že obžalovaný H. bol pod vplyvom drog, bol hladný, smädný, potreboval sa najesť. Obžalovaný C. tiež uviedol, že v čase spáchania skutku bol pod vplyvom drog, dokonca uviedol, že bol pod vplyvom drog aj v prípravnom konaní v čase, keď bol zadržaný. Poukazujem, že tá jeho výpoveď, napádam ju z hľadiska dôveryhodnosti. To dnes tu zaznelo. Môj klient sa s ním pridal s tým, že spolu išli, ako kamaráti sa poznali, išli na Staré sídlisko, čo je časť Prievidze s tým, že ani z výpovede Borka obžalovaného, ani z výpovede Čerešňu, ani z výpovede Hudeca nie je ustálené, že mal mať môj klient vedomosť, ani obžalovaný H., že mal mať vedomosť o tom, že idú vylamovať alebo kraďnúť nejaký cudzí majetok alebo vstupovať do nejakej cudzej pivnice. Podľa výpovede obžalovaného C. na dnešnom pojednávaní. Tento im uviedol, že idú do nejakého fitness centra, to znamená, nebytových priestorov, nie bytových, kde poukázal na to, že je tu pochybnosť vôbec o porušovaní domovej slobody a toto fitness centrum má byť odomknuté a v tomto fitness centre majú byť nejaké proteíny, ktoré mal skonzumovať F. H. obžalovaný, ktorý mal byť vo veľmi zlom stave, teda že bol hladný smädný, nevládný. S týmto vedomím tam môj mandant (klient) aj išiel a toto potvrdil aj obžalovaný H.. Po príchode na miesto bytového domu, v ktorom mohli byť aj nebytové priestory, to nikto nevie, vchod bol otvorený, čo potvrdil dnes aj svedok M., vchod bol otvorený. Obžalovaný C. uviedol, že on otvoril vstupné dvere do pivnice, pričom ani obžalovaný B. a H. išli za ním, oni v podstate nevedeli, čo tam je, stále nemali vedomosť, že teda idú niečo kraďnúť, alebo idú niekomu porušovať domovú slobodu, mali ísť do fitness centra zobrať nejaké jedlo. A teraz dochádzame k rozporom vo výpovediach, pretože obžalovaný C. vypovedal na dnešnom pojednávaní, že keď zistili, že fitness centrum je zamknuté, tak mali všetci, to znamená C. B. aj H. prehľadávať okolité dvere a pivnice v snahe niečo vylomiť a vypáčiť. Obžalovaný H. tvrdí, že on bol vonku na chodbe, že dával pozor, neviem na čo dával pozor, keď nevedel o tom, že idú kraďnúť a nikdy to nebol ani povedané, nemal o tom vedomosť, čiže absentuje subjektívna stránka, s tým, že len počul, že Borko s Čerešňom niekde sú tam vzadu medzi pivnicami a že tam búchajú. Obžalovaný H. nevidel a ani neusvedčil obžalovaného B. z toho, že by on sa podieľal na nejakom nedovolenom vstupe do pivnice alebo že by nejako napomáhal vo vypáčení a podobne. Tu sa rozchádzajú verzie jednotlivé, pretože môj mandant je usvedčený jedinou výpoveďou, a to je výpoveďou obžalovaného C.. Neexistuje žiadna daktyloskopia, žiadne DNA, neexistuje nič, žiaden iný dôkaz, ktorý by priamo usvedčoval môjho mandanta alebo aj nepriamo zo spáchania trestného činu, z ktorého je obžalovaný. Poukazujem na výpoveď svedka M., ktorá je v rozpore alebo naznačuje spochybnenie výpovede obžalovaného C.. Pretože C. tvrdí, že B. mal zobrať z pivnice tenisky značky Salomone, ale že boli v krabici Adidas, pričom svedok M. pri opoznaní obžalovaných povedal, že krabicu jedinou, ktorú držal v ruke bol obžalovaný C. a poukazujeme na zápisnicu z obhliadky z miesta činu, z ktorej je zrejme, že žiadne tenisky značky Salomone neboli nájdené, ale boli nájdené tenisky značky Adidas padnuté. My sme predložili v prípravnom konaní v rámci obrany, návrh na vykonanie dokazovania, komunikáciu, ktorá nebola žiadnym spôsobom pozmeňovaná, to by som si nedovolil, ani spochybňovaná, dali sme vyšetrovateľovi kontakt na držiteľa notebooku, v ktorom bola táto komunikácia, to je matka obžalovaného môjho mandanta, ktorá v podstate bola súčinná, lebo som jej povedal, že sa môžete pripraviť, že vám možno vyšetrovateľ zaistí notebook a budú ho podrobovať znaleckej analýze. Povedala, že s tým nemá problém, je to môj denný kontakt. OČTK tento dôkaz nevykonali, vyšetrovateľ to absolútne odflákol, ani sa tým nezaoberal, ale ja som tam dal návrh na zastavenie trestného stíhania. Ani sa nezaoberal mojim podaným návrhom, ani mi neodpovedal naň, ani neurobil dodatočné výsluchy, ani konfrontácie, absolútne nič. Založil to do spisu a viac ho to nezaujímalo. Ukončilo sa vyšetrovanie. Po predložení týchto dôkazov až než na pojednávaní sa prvýkrát vypovedalo k týmto dôkazom, pri väzbe ani počas

prípravného konania, predloženie týchto dôkazov, ktoré predložil do komunikácie, obžalovaný 1/ a 3/ nevyviedali. Dnes na pojednávaní obžalovaný C. uviedol vetu, ktorá je nahratá na poznámke môjmu klientovi: „Keď si ma prvý usvedčil, tak aj ja ťa usvedčím“. Jediný dôkaz vyprodukovaný v tomto konaní, ktorý usvedčil môjho mandanta je výpoveď, ktorá je pochybná, pretože výpoveď Borka je Salomone tenisky, adisas tenisky, videl, nevidel, fitness centrum, nakoniec nejaká pivnica, nakoniec povie mu, že však keď si ma ty usvedčil, tak aj ja ťa usvedčím. Ja mám za to, že obžalovaný C. vypovedá krivo, najprv odmietol vypovedať, jeho výpoveď nepovažujem za dôveryhodnú s prihliadnutím na ďalšie rozpory, ktoré som uviedol a nemožno na základe tohto jediného dôkazu toto celé postaviť a odsúdiť môjho klienta za to, že mal spáchať trestný čin, z ktorého je obžalovaný. Sú tu vážne pochybnosti skutkové z hľadiska skutku a s poukazom na zásadu in dubio pro reo mám za to, že môj klient by mal byť oslobodený spod obžaloby. Chcem ešte uviesť na záver. Sme v trestnom práve, nie sme ani v občianskom práve, ani v obchodnom práve, kde musí byť vina OČTK preukázaná bez akýchkoľvek pochybností. Otázky typu, načo sú vám kliešte? Ja ich nosím tiež v aute. Ak má niekto svoj batoh a v tom batohu má len pár vecí, čo má, tak tam má kliešte. Prečo ste boli v noci pivnici? Keď mne niekto povie, že ideme zobrať jedlo niekomu a ja tam sedím a píšem si a pritom mi nepovie, že ideme kradnúť a že si tam on búcha, veď to je jeho pivnica, možno ju má prenajatú, možno ju má v užívaní. Hádám ma nebude niekto odsudzovať za to, že ja sedím niekde, píšem si o 4 ráno SMS a niekto si tam ide do svojej pivnice niečo zobrať. Ak sa tam aj búchalo v tej pivnici, tak nikde nie je napísané, že niekto si na pivnici, ktorú má v legálnej držbe, nesnažil otvoriť zámok alebo nebola nejak spriechená, toto sú všetko len také pochybnosti a domnienky. Tá komunikácia, ktorú sme predložili, jasne preukazuje priamo po skutku, že môj klient v tej pivnici nebol a nemal vedomosť. Úvahy o tom, že čo to bolo, ako to bolo, to už je len na výklade. Podstata je jedna, keby bol v tej pivnici, tak by vedel, čo v nej je a nepísal by mu obžalovaný C., že: „on je ešte tam kámo, keby si vedel čo tam všetko bolo, strach“. To znamená, že je mám za to, že v tomto konaní nie je preukázané, že môj mandant spáchal trestný čin, z čoho je obžalovaný a je držaný vo väzbe. Všetko je postavené na pofidérnej výpovedi jedného spoluobžalovaného, ktorý dnes na pojednávaní uviedol: „keď si ma ty prvý usvedčil, tak ja ti to teraz vrátim“. Tá výpoveď je rozporuplná a pochybná. Ja osobne pochybujem aj o vyhlásení viny obžalovaného 3/, ktorý na dnešnom pojednávaní sám povedal, že nikdy nebolo označené, že oni idú kradnúť, on tam len sedel a nejak sa tam búchalo, ale to už je len vec jeho, čo to spravil. Preto navrhujem oslobodenie spod obžaloby v celom rozsahu.“

Obžalovaný A. B. vo svojom písomnom odôvodnení odvolania v podstate uviedol, že poukazuje na komunikáciu s C., z čoho má vyplývať, že sa v pivnici nemohol nachádzať. Neboli zaistené DNA stopy. Spochybnil výpoveď svedka N. M.. Má za to, že obaja bývalí obžalovaní C. a H. majú úmysel ho krivo obviniť, pričom v čase skutku mali byť obaja pod vplyvom návykových látok. Uviedol, že on tam kliešte nemal. Poukázal na to, že on si myslel, že je to pivnica, kde býval už odsúdený C..

Prokurátor v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného B. uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a primeraný, a preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom v rámci konečných návrhov nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného B. v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného B. zotrval na podanom odvolaní a jeho písomnom odôvodnení a navrhol odvolaniu vyhovieť. Obžalovaný B. sa pripojil ku konečnému návrhu jeho obhajcu.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac najskôr dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto svojho postupu potom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného B. nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním obžalovaného B. napadnutých výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania namietal procesné nedostatky spočívajúce v tom, že v rámci prípravného konania ako aj v konaní pred súdom nebola zabezpečená údajná komunikácia obžalovaného B. s kamarátkou, ktorá ho mala vyvinieť zo spáchania stíhaného skutku a neboli zabezpečené dôkazy ohľadom DNA z miesta činu. Uvedená argumentácia mala podľa názoru obžalovaného B. zakladať dôvod na zrušenie napadnutého

rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a obsahu napadnutého rozsudku však odvolací súd nezistil obhajobou namietané procesné pochybenia zo strany okresného súdu.

Obhajca obžalovaného B. doložil do spisu iba komunikáciu obžalovaného B. s už odsúdeným C., žiadnu inú komunikáciu s inou osobou do trestného konania nepredložil. Hoci obhajca uviedol, že komunikácia mala byť v notebooku obžalovaného B., ktorý mala mať matka obžalovaného, Čerešňu do trestného konania nepredložil túto komunikáciu, hoci ho do spisu mohla doložiť aj matka.

Ohľadom námietky obžalovaného B., že neexistuje žiadna DNA ani iný dôkaz, ktorý by priamo alebo nepriamo usvedčoval obžalovaného B. zo spáchania žalovaného trestného činu, odvolací súd poukazuje na to, že z obhliadky miesta činu, ktorej sa zúčastnil aj kriminalistický technik bolo zistené, že žiadne biologické či daktyloskopické stopy nezaistil, teda sa žiadne na mieste činu nenašli.

Z týchto dôvodov sa preto odvolací súd nestotožnil s námietkami obhajoby proti procesnému postupu, keďže namietané procesné nedostatky nemali žiaden vplyv na správnosť obhajobou napadnutých výrokov o vine a treste, a nezakladajú zákonný dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Obžalovaný B. ďalej v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o preukázaní jeho viny zo spáchania skutku uvedeného v napadnutom rozsudku okresného súdu. Podstatou odvolania obžalovaného B. bolo hodnotenie vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, vierohodnosť svedeckých výpovedí či celkové preukázanie skutkového stavu. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný B. teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Obžalovaný B. mal za to, že na základe vykonaného dokazovania mal byť spod obžaloby prokurátora oslobodený v celom rozsahu.

Podľa názoru odvolacieho súdu tak obžalovaný B. v tejto časti namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov. V súvislosti s odvolaním obžalovaného B. namietanou nesprávnosťou postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Hodnotenie dôkazov je totiž výsostným právom okresného súdu, ktorý dôkazy vykonáva. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov. Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v skutkovej vete napadnutého rozsudku týkajúcej sa uznania viny obžalovaného B. majú úplnú oporu vo

výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne a podrobne odôvodnil svoj záver o vine obžalovaného B. zo žalovaného skutku nielen s poukazom na výpovede bývalých spoluobžalovaných – v danej veci už odsúdených E. C. a F. H., ako aj výpoveďou svedka N. M., ako i zápisnicou o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou (z tej vyplýva, že oplechované dvere do pivnice s označením 18/2, boli poškodené v oblasti pántov, boli vypáčené, kde visiaci zámok na dverách do tejto pivnice zostal zamknutý a nepoškodený, tiež sa na chodbe v pivnici našla prázdna hnedá krabica a vedľa nej boli čierne botasky zn. Adidas). Obrana obžalovaného B. spočívala v tom, že nevedel pravý dôvod, prečo idú do pivnice, vedel len o tom, že tam idú zobrať nejaké jedlo pre odsúdeného H., ktorý bol hladný a smädný, do nejakej telocvične, podľa jeho tvrdenia tam on len sedel na múriku a písal si s kamarátkou ohľadne jej odvozu a keď počul búchanie a rachotanie, išiel odsúdeného Borka upozorniť a keď s tým odsúdený C. aj naďalej pokračoval, tak odišiel z miesta preč sám. Poprel, že by bol vstúpil do pivničnej kobky č. 18/2, ako aj okolnosť, že by sa podieľal na vylamovaní dverí na tejto kobke a že by bol z nej zobral krabicu s botaskami. Okolnosť, že skutok nespáchal opieral aj o elektronickú komunikáciu medzi ním a odsúdeným C., ktorú spolu viedli toho dňa 16.04.2025 o 05:00 hod., kde mu odsúdený C. písal, že keby vedel, čo všetko tam bolo strach, ktorá správa podľa neho svedčí o tom, že tam vnútri kobky nebol. Túto obranu považoval aj odvolací súd za účelovú.

K odvolacej námietke obžalovaného B., že nevedel pravý dôvod, prečo idú do pivnice a že si myslel, že je to pivnica, kde býval odsúdený C. odvolací súd poukazuje na to, že aj z výpovede odsúdeného Borka vyplynulo, že sa s obžalovaným B. dobre poznali a obžalovaný B. dobre vedel, že tam C. nebýva, že ten býva na opačnom konci mesta, že to nie je jeho pivnica. Pivničné priestory pritom patria do obydli. K námietke obžalovaného B. ohľadom komunikácie s ods. E. C., ktorá mala podľa obžalovaného preukázať, že obž. Čerešňa nemohol byť v pivnici, a teda ho mala zbaviť trestnej zodpovednosti bolo na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané výpoveďou ods. Borka, že v komunikácii ods. Borka s obž. Čerešňom, ods. Borko nehovoril o obsahu pivnice, ale o tom, čo sa dialo pred vchodom do bytového domu, keď tam bol policajný zásah na mieste činu ohľadom žalovaného skutku. Odsúdený C. vo svojej výpovedi vysvetlil význam správy, ktorú písal obžalovanému B., kde uviedol, že tou správou „kámó keby si vedel, čo všetko tam bolo, strach“ mal na mysli, že videl od kamaráta, že na dané miesto činu prišli viacerí policajti, zaisťovali stopy a fotili to tam, kde tou správou myslel práve toto, ktoré vysvetlenie je logické aj vo svetle tej doloženej komunikácie, kde úvod správy začína tým, že „on je tam ešte a pokračuje „kámó, keby si vedel, čo všetko tam bolo, strach“, na čo obžalovaný B. odpovedá „čo to akože je tam“ a ďalej pokračuje „sa tam schoval?“, čo zapadá logicky do kontextu vysvetlenia podaného odsúdeným C..

Výpoveď obžalovaného B., že z miesta činu odišiel preč sám, bola vyvrátená aj výpoveďou svedka N. M., ktorý uviedol, že ako prišiel ku dverám do pivničnej chodby, videl utekať dve osoby na opačnú stranu, ktoré sa následne otočili a obe prišli ku nemu spoločne, kde ich svedok aj neskôr pustil, pričom i odsúdený C. vypovedal zhodne ohľadne odchodu z pivničných priestorov, čím bola vyvrátená výpoveď obžalovaného B., že z pivnice odchádzal sám. Z dokazovania bolo preukázané, že svedok M. videl vybiehať z pivničných priestorov dvoch obžalovaných, a to Borka s Čerešňom, pričom obž. Hudeca našla priamo v priestoroch vylomenej pivnice hliadka mestskej polície. Po tom, ako obžalovaní zistili, že došlo k odhaleniu ich konania nastal medzi nimi chaos, po čom Borko s Čerešňom ušli von, Hudec sa schoval v priestoroch vylomenej pivnice, nakoľko bol hladný a bolo mu zle.

Ohľadom odvolacej námietky ohľadom kliešťa, že obžalovaný B. v čase skutku pri sebe kliešte nemal, súd uvádza, že ods. C. poprel, že by mal v čase skutku pri sebe kliešte, žiadne kliešte na mieste činu podľa jeho výpovede nepoužil nikto. Kliešte boli nájdené len v batohu ods. F. H., ktorý vypovedal, že v batohu boli jeho kliešte, ktoré používal v podstate na protiprávnu činnosť, ale v čase skutku ich nepoužil nikto, lebo ich mal pri sebe v batohu.

Odvolací súd ohľadne uznania viny obžalovaného B. v okresným súdom ustálenom skutku nezistil žiadne relevantné dôvody na to, aby zabezpečené a riadne vykonané dôkazy hodnotil s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako vykonané dôkazy hodnotil v tomto smere okresný súd. Závery, ktoré okresný súd ohľadne týchto skutkových zistení uskutočnil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom.

Odvolací súd je preto toho názoru, že skutkové zistenia okresného súdu v tomto smere majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal

riadne odpovede, prečo nedospel ku konkrétnym záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal obžalovaný B. v dôvodoch svojho odvolania. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd ani z pohľadu odvolacích námietok obžalovaného B. nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Na základe vykonania prieskumnej povinnosti podľa § 317 ods. 2 Tr. por. odvolací súd dospel k záveru, že rozsudkom okresného súdu uložený trest odňatia slobody, na výkon ktorého bol obžalovaný B. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia je v súlade so zákonom a nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti.

Na podklade podaného odvolania obžalovaného Čerešňu odvolací súd následne skúmal aj správnosť výrokovvej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobrať na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného B. nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.